

If you like to gamble...

Minikritikk, Linn Halvorsrød 21.04.2022

Første gang jeg så USIKKERKUNSTJENTE var på Trøndelagsutstillingen for noen år siden, og jeg håpet at det var en eldre mann som gjemte seg bak pseudonymet. Det hadde vært morsomt. Det er ikke en gammel mann, da. Det er den unge kunstnerduoen Alexandra Jegerstedt og Iben Isabell Krogsgaard, og nå har de utstilling på Trøndelag Senter for samtidskunst (TSSK). Utstillingen står til 8. mai og heter EGOSENTRIUM.

Dersom du ikke treffer åpningstiden med ditt besøk kan du likevel se hele utstillingen fra utsiden, på grunn av de store vindusflatene på TSSK. Det er som en scene. De som ikke vet at det er kunstutstillinger på gang, tenker kanskje i møte med EGOSENTRIUM at dette er et av disse opplevelseshverv, hvor en kan spille ut forskjellige scenarioer eller løse et mysterium. For det er mystisk dette her.

To vinglete steinbord med utskjæring i et kryptisk mønster og med føtter som ser ut som kjempehuggtenner eller slipte beinrester. Noen skakke glassbeholdere på bordet har rester av et glødende innhold. Et mørkt, stort maleri med et krokete, abstrakt mønster som ser ut som det beveger seg ut og inn av billedflaten. Kan en kanskje forsvinne inn i det? Og innerst i rommet: Et gulvarbeid med mønsteret USIKKERHETSJENTE repetert som et mantra og gjort fysisk. Der kan nok hva som helst skje!

USIKKERKUNSTJENTE, Trøndelag Senter for Samtidskunst. F: Susann Jamtøy/TSSK.

Estetikken er som spydd ut av koalisjonen som oppstod en gang på starten 2000-tallet, da subkulturene goth og rave, hos mer utilpasse og frisinnede individer, smeltet sammen. Sorte klær med remmer, latex, netting og tribalmønster, men nå også med innslag av enkelte farger, neon og glowsticks. Og det ble danset. Natten ble danset bort, som om det ikke var noen dag i morgen, som om det ikke eksisterte regler.

USIKKERKUNSTJENTE beveger seg smidig, friskt og trygt gjennom en mengde forskjellige uttrykk som steinhugging, glassblåsing, vev, maleri og skulpturering. Sistnevnte, i et for meg tiltrekkende plastikkmateriale. Elementene som utgjør utstillingen er solid komponert. Det fungerer godt og går opp i seg selv som enkeltarbeider, men jeg savner en aktivering av selve lokalet, noe som kunne ha forsterket helhetsfølelsen.

EGOSENTRIUM er en utstilling bygget opp rundt et abstrakt spillkonsept om forskjellige kunstformer og det er vanskelig å ikke tenke på fjorårets vinner av Lorck Schive kunstpris, Steinar Haga Kristensen og hans vinnerverk ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG som sammenligning. EGOSENTRIUM og ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG, selv titlene er beslektet.

USIKKERKUNSTJENTE, Trøndelag Senter for Samtidskunst. F: Susann Jamtøy/TSSK.

Det er flere forbindelser. Begge utstillingene beveger seg innom en rekke kunstuttrykk, men der Haga Kristensens verk var fylt av personlige, filosofiske og kunsthistoriske referanser utført med et sjarmerende og varmt håndlag, er denne spillverdenen mer abstrakt, avmålt, kjemisk, digital og tom. Haga Kristensens ULTRAIDENTIFIKASJONSPAVILJONG inneholdt et dataspill, som tilsynelatende gikk ut på å samle brune leireklumper, mens det virkelige målet var å finne noen og gi dem en klem. For å kunne gi de man møtte i spillet en klem, måtte en slippe fra seg leireklumpene man hadde samlet på underveis. Her i EGOSENTRIUM derimot er elementene selve spillet og man blir ikke oppfordret til å gjøre noen verdens ting, eller forstå eller følge etiske levereregler. Nei, du må finne ut av det selv, litt som i livet generelt. Når Haga Kristensen sitt verk ble laget var det miljøkrise og pandemi. Nå er det miljøkrise, pandemi OG krig og det beste en kan gjøre er kanskje å la seg oppsluke av et spill uten regler og mål, det er kanskje der, på slump, at en finner de beste løsningene.

En av verkstitlene lyder “UHELL I SPILL, HELL I KJÆRLIGHET” (You lose some, you win some). Bi-tittelen der er jo nærmest en referanse til en av de beste låtene som er laget:

If you like to gamble, I tell you I'm your man
You win some, lose some, all the same to me
The pleasure is to play, makes no difference what you say
You know I'm born to lose, and gambling's for fools
But that's the way I like it baby
I don't wanna live forever
And don't forget the joker!
–Motörhead

Og jokeren er USIKKERKUNSTJENTE.

USIKKERKUNSTJENTE